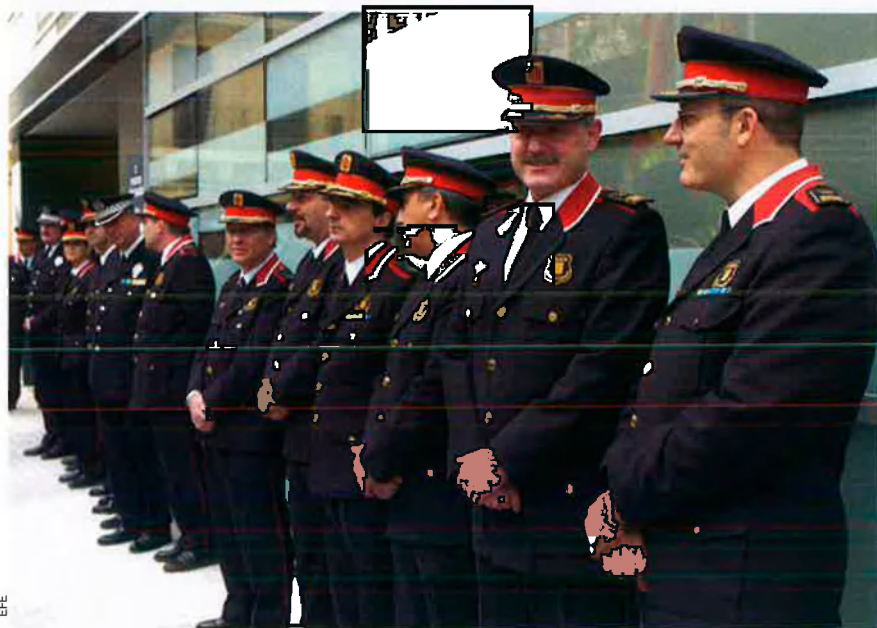

Polícia sota vigilància

EFE

Els cossos policíacs són elements per excel·lència de les definicions de les funcions de l'estat. El País Basc i, més recentment, Catalunya són els únics llocs de l'estat espanyol que han desplegat models policíacs propis. Òbviament, tots dos casos han estat observats amb absoluta malafiança des de les estructures de l'estat, que mai no els han considerat com a cossos de seguretat propis.

De fet, la llei orgànica de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat consagra la policia catalana, malgrat ser una policia integral, com a policia subordinada les forces policiaques espanyoles. Aquesta és la filosofia amb la qual és percebuda la policia de Catalunya, integrada pels Mossos d'Esquadra i les policies locals.

D'aquest principi es desprenen tot d'actuacions i actituds que dificulten les tasques de la policia catalana. Per exemple, l'estat sempre ha estat molt recelós a compartir informació d'operacions relacionades amb xarxes de crim organitzat, narcotràfic o terrorisme. Molt sovint, d'una operació en aquests àmbits de la Guàrdia Civil o el CPN (Cuerpo de Policía Nacional) a Catalunya, els Mossos d'Esquadra

n'han estat informats a darrera hora i com a convidats de pedra, si n'han estat informats, malgrat que l'eficiència recomanaria una col·laboració estreta i transparent.

Una cosa semblant passa amb la participació de la policia catalana amb cossos de seguretat suprastatals i internacionals. Així, per exemple, Espanya mai no ha permès la participació directa dels Mossos d'Esquadra en l'Europol, ni en cap altra xarxa policíaca internacional. La presència de la policia catalana sempre resta subordinada i canalitzada per mitjà d'una participació dels cossos i forces de seguretat.

Dubtes des de la judicatura.

També en l'àmbit de la judicatura, l'estructura d'estat es manté tossuda en els seus principis. Algunes actuacions judicials han estat marcades per aquesta percepció de desconfiança cap a la policia catalana. A tall d'exemple, el jutjat número 2 de Badalona ordenà a la Guàrdia Civil que investigués l'actuació dels Mossos d'Esquadra en un incident en el qual un detingut havia mort en trencar un vidre i saltar del cotxe patrulla, en marxa. Una altra

mostra: poc temps abans, un jutge de Barcelona ordenà a la CPN que revisés els vídeos sobre una reducció d'un detingut efectuada per uns agents dels Mossos a la comissaria del barri de les Corts.

Cornuts i festejar la Guàrdia Civil.

Però més enllà de la desconfiança de l'estat, algunes accions polítiques també han perjudicat el desplegament policíac català. Així, amb vista a l'engageda del desplegament de la nova policia catalana, el govern espanyol va permetre una retirada de les dotacions dels cossos i forces de seguretat de l'estat molt superior a la del ritme que un desplegament ordenat de la nova policia hauria aconsellat. D'aquesta manera, Barcelona i la seva àrea metropolitana, com també més zones del Principat, van veure reduïda la presència de la policia estatal, abans de l'arribada del desplegament dels mossos. Això va fer que l'administració catalana accelerés el procés de desplegament a un nivell molt superior al que hauria estat aconsellable. Aquest accelerament va fer que alguns contingents de Mossos que servien en determinades regions, com ara la de Girona, on ja s'havia fet el desplegament, haguessin d'anar a assumir tasques en territoris on no s'havia previst de fer el desplegament fins més tard.

Tot plegat provoca també que en alguns territoris hi hagi mancances d'efectius que han acabat perjudicant la imatge de la nova policia. En va ser un cas extrem, per exemple, quan es va produir una onada de robatoris de bandes organitzades provinents de l'Europa de l'est, a cases i urbanitzacions a les comarques tarragonines. Llavors, els mossos encara no s'havien desplegat en aquella àrea, tot i que el procés de substitució de la policia ja havia començat a Catalunya. Finalment, el Ministeri de l'Interior —el mateix que havia permès la reducció d'efectius a Catalunya— envià un reforç de la Guàrdia Civil per a afrontar la crisi de seguretat que s'havia generat a la zona. Una decisió que fou celebrada per les autoritats locals de la zona.

Enric Rimbau